

PRIBIŠSKÉ **noviny**

PRIBIŠSKÉ NOVINY Č. 2/2020 | VYCHÁDZA 2X ROČNE | ROČNÍK 6. | VYŠLO: 18. 12. 2020 | NÁKLAD: 135 KS | NEPREDAJNÉ

ÚVODNÍK STAROSTU

Milí spoluobčania!

Dovoľte mi prihovoriť sa k vám v čase najkrajších sviatkov pokoja, lásky a porozumenia.

Vianočné sviatky sú obdobím, na ktoré netrpezlivo čakáme, lebo ich čaro a výnimočnosť nás naplňujú pocitmi šťastia, pohody a harmónie. Atmosféra týchto dní je plná spomienok i očakávaní, nič nie je bežné ani všedné, napriek tomu, že Vianoce sú každý rok, ich

okúzľujúce čaro sa nedá ničím nahradiť ani napodobniť. Vianočné sviatky v každom z nás upevňujú základné ľudské hodnoty.

Tíško prichádza tento zvláštny čas, keď sa stretávajú rodiny, príbuzní a známi, keď si sadáme k spoločnému stolu, aby sme sa tešili z jedinečnej sily, ktorej hovoríme rodinné puto. V tento sviatočný čas chceme byť dobrí navzájom k sebe, chceme každému rozdávať len radosť. Vianoce sú obdobím, keď sa každý snaží byť s blízkymi, keď si uvedomujeme silu priateľstva, lásky, úcty a obetavosti. Pre každého z nás je dôležité, aby sa dni naplňali spokojnosťou, ľudskou spolupatričnosťou, osobným uplatnením ako i dosahovaním vytúžených cieľov. Vianočný čas má svoje neopísateľné čaro pre každého, kto sa nepozera

iba očami, ale i srdcom, a je príležitosťou zastaviť sa a pozrieť sa do hĺbky svojej duše. Tam, kde sú skryté naše najtajnejšie túžby a želania.

V tento čas pokoja schádza sa rodina a na život za nami spolu sa spomína, pri slávnostne prestretom stole sú aj prázdne miesta a slzy vtekajú cez slová do hlasu.

Blikajúce sviečky – symbol Vianoc nech rozžiaria plápolavým plameňom naše srdcia, naše vnútro. Ved' každý z nás s vďakou prijíma teplé ľudské slovo, pohladenie či len pohľad a svet sa zrazu stáva krajším. Človek sa musí vedieť tešiť i zo šťastia toho druhého, čas veselosti a radosti nastal svetu. Tíško znejú koledy, tichá noc – svätá noc rozcituje naše srdcia.

V tento sviatočný čas si viac ako inokedy uvedomíme, že

napriek dospelosti v každom z nás drieme kúsok malého dieťaťa, ktoré netrpezlivo čaká na nádherne pripravený štedro-večný stôl, voňavú kapustnicu, žiarivý stromček a darčeky, ktoré nás pod ním čakajú.

Vianočné sviatky – čas radosti, vychutnajme si ich so všetkým, čo k nim patrí. V dušiach nech sa nám rozhostí krásny pocit, na stole nech zavonia kapor či iné dobroty a Štedrý večer nech zanechá v našich srdciach stopu pohody a radosti. Milí spoluobčania, vo svojom mene i v mene obecného zastupiteľstva vám prajem všetkým požehnané vianočné sviatky, nech ticho Vianoc nás všetkých naplní pravým pokojom, radosťou, láskou, zdravím a božím požehnaním po celý nový rok.

Rastislav Suroviak

MIKULÁŠ ZAVÍTAL AJ DO PRIBIŠA

Mikuláš nezabudol ani na deti v materskej škole a zavítal poobede aj k nim. Deti poďakovali Mikulášovi za všetky deti z Pribiša úprimným objatím.

Tajomný Mikuláš rozdával darčeky deťom po obci. Nikto ho nevidel, nikto ho nepočul, ale darčeky si deti našli pri bráne domu.

DUCHOVNÉ OKIENKO

Prorocký sen sv. Jána Bosca
Písal sa 30. máj 1862. Kňaz don Bosco vtedy rozpovedal nasledovný sen: „Vo sne som sa videl na vysokom skalnom útese v mori. Bol som prítomný veľkej a urputnej bitky medzi dvoma loďstvami. Loď vedená pápe-

žom potápala nepriateľské lode a z ich útoku sa vždy vyslobodila. Víťazne plávala po hladine rozbúreného mora, zatiaľ čo nepriateľské lode sa potápali a do hĺbín so sebou strhávali i svojich vojakov a zbrane. Nepriateľské lode boli vyzbrojené ostrými zubcami, horiacimi zápalnými pochodňami, zbraňami a bombami. Bomby – to boli knihy, ktorými nepriateľskí námorníci strieľali po pápežskej lodi. Ale tá, obklopená menšími, pomocnými loďami, víťazne odolávala všetkým útokom. Kormidelník-pápež pri jednom z týchto útokov padol. Nový kormidelník, zvolený kormidelníkmi-biskupmi menších lodí, sa ujal kormidlovania hlavnej lode s veľkou energiou a zaviedol ju medzi dva nerovnako veľké stĺpy, mohutne čnejúce nad vlnami a zväčše loď, aby pri

nich zakotvila. Prvý z dvoch stĺpov bol obzvlášť vysoký a silný a pod hlavicou niesol nápis: SALUS CREDITIUM – SPÁSA VERIACICH. Tento stĺp na svojom vrcholku pozdvihoval k modrému nebu belostnú Svätú hostiu. Druhý, menší, ale taktiež mohutný stĺp niesol nápis: AUXILIUM CHRISTIANORUM – POMOCNICA KREŠŤANOV. Tento stĺp niesol nad hlavicou sochu Nepoškvrnenej Panny Márie. Oba stĺpy mali okolo svojho podnožia množstvo záchranných kotiev. K jednej z nich sa pripútala pápežská loď a na znamenie víťazstva tam zostala s vernými loďami, ktoré zakotvili okolo nej, uprostred nepriateľských lodí zmietaných víchricou a vlnami a stravovaných plameňmi.“
Milý čitateľ týchto riadkov, tento sen sv. Jána Bosca je teraz

zvlášť aktuálny. Nakoľko útoky na nezmeniteľné Božie pravdy, zjavené vo Sv. Písme a vyučované skrze magistérium katolíckej cirkvi, sa neustále stupňujú a spôsobujú u mnohých stratu viery a apostázu, tak onen prorocký sen nás dôrazne upozorňuje, že v čase najväčšieho nebezpečenstva nájdeme záchranu iba v Eucharistii. A v pravom uctievaní Panny Márie, ktorú prosíme, aby sa za nás prihovárala u jej Božského syna. Preto nezabúdajme na pravidelnú adoráciu Pána Ježiša prítomného v Eucharistii, časté sv. prijímanie a pravidelnú sv. spoveď. A zasväťme sa Nepoškvrnenému srdcu Panny Márie a toto zasvätenie každodenne obnovujme. Takto v búrkach a víchriciach terajšieho sveta obstojíme a zachránime sa pre večné nebeské kráľovstvo.

OPRAVA KAPLNKY

Pani Monika Povalová má kľúč od kaplnky na Mladej hore už dlho. Pravidelne ju čistí a upratuje. Rozhodla sa ju aj trochu upraviť. Spolu so svojim manželom Michalom a bratom Milanom sa pustili do práce.

Opravili a namaľovali vonkajšie omietky, vybrúsili a natreli strechu, ríne a oplotenie okolo kaplnky.

Opravili schody a dlažbu pri vchode, vymaľovali vnútro kaplnky a zrenovovali drevený oltárik.

Nakoniec všetko vyzdobili a ku kaplnke doplnili kvety spolu s koberčekom.

Na oprave sa pracou a finančne podieľali Monika Povalová, Michal Povala a Milan Juriga. Ďalej finančne prispeli Klementína Jurigová, Viera Dančová, Žofia Suroviaková, Anna Jurigová a Ingrid Jurigová.

Všetkým dobrovoľníkom patrí veľké poďakovanie za službu, ktorú preukázali pánu Bohu. Zároveň výraznou mierou prispeli ku skrášleniu nášho chotára.

DUCHOVNÉ SLOVO

Milí Pribišania,
už od marca tohto roku všetci prežívame náročné obdobie. V ňom sa z dôvodu ochrany nášho zdravia musíme v určitej miere vzdávať veľmi dôležitej skutočnosti nášho života – našej slobody. Skúsme sa spolu trochu zamyslieť nad duchovným rozmerom tejto podstatnej zložky nášho bytia, ktorá spoluvytvára osobnosť každého človeka a spolu so spravodlivosťou je dnes považovaná za základnú hodnotu existencie jednotlivca i spoločnosti.

Vedomým uplatňovaním slobodných rozhodnutí sa človek zásadne líši od všetkého ostatného vo svojom okolí, čím mu je akoby nariadené, aby on sám uskutočňoval rôzne spôsoby sebarealizácie – napríklad prácou, umením, športom, naplňovaním duchovných potrieb, atď., a skrze tieto činnosti aby nachádzal vyjadrenie podstaty svojho života. Osobná slo-

boda na jednej strane zahŕňa jej pozitívny prvok – človek sa slobodne pre niečo rozhoduje (niečo koná) a na druhej strane nájdeme jej negatívny aspekt – ľudská osoba niečo slobodne odmietne, alebo zabudne vykonať.

Vo filozofickom zmysle je sloboda definovaná ako schopnosť človeka zodpovedne disponovať – narábať sama sebou. V duchovnom význame je táto jeho schopnosť zameraná aj na Boha, pretože si človek uvedomuje nepopierateľnú závislosť na svojom Stvoriteľovi. Veriaca osoba si súčasne uvedomuje, že Boh je zároveň prameňom, darcom ako i zárukou pravej slobody. Biblia nám hovorí, že človek bol stvorený tak, aby bol schopný slobodne odpovedať na Boží zámer s ním a taktiež aby nachádzal správnu cestu smerom k slobode. Preto nesmieme zabúdať na to, že

Pokračovanie na strane 4.

Pokračovanie zo strany 3.

ľudská odpoveď na dar slobody je možná len spoluúčasťou na Božej slobode. Nový Zákon nám túto pravdu potvrdzuje a sám Boží Syn – Ježiš Kristus nás ubezpečuje, že prirúčením k nemu a životom podľa jeho evanjelia, môže každý človek prijať dôstojnosť a neobmedzenú slobodu Božieho dieťaťa.

Pre kresťanské chápanie je príznačný trojitý rozmer slobody: 1. sloboda od hriechu – pretože ospravedlnením v Kristovi je človek oslobodený z područia zla; 2. sloboda od zákona – lebo, kto sa plne otvorí pre pôsobenie Ducha Svätého, je mimo zákon; 3. sloboda od smrti – pretože Božia láska k nám trvá naveky a smrť je Kristovým vykupiteľským dielom s definitívnou, konečnou platnosťou porazená. Toto trojité oslobodenie tak v pozitívnom zmysle umožňuje každému kresťanovi, aby prešiel od zákona strachu, k zákonu lásky. Tu má pôvod sloboda Božích detí, ktorej starozákonným predobrazom je vyslobodenie Izraelitov z egyptského zajatia a definitívne je uskutočnená Kristom v Bohu. V tomto zmysle je ale sloboda Božích detí dočasná, skrytá a neistá, ako je to príznačné pre celú našu pozemskú existenciu. Tu tiež pramení nebezpečenstvo, že sloboda bude zneužitá ako zámienka pre sebeckosť a neviazanosť. Z tohto dôvodu potrebuje byť sloboda opretá o vonkajšiu silu Božích prikázaní, spravodlivých a nevyhnutných rozhodnutí autorít (pápeža, biskupov, ale i legitímne zvolených politikov), a predovšetkým, na prvom mieste, o vnútorný poriadok, určovaný vplyvom Ducha Svätého, ktorý zjavne vedie všetky Božie deti otvorené pre jeho pôsobenie.

Biblia sa zoberá slobodou ako vzťahom medzi človekom a Bohom. V tomto vzťahu ale môžeme vnímať určitý, zdanlivý rozpor: človek, pokiaľ chce byť opravdivo slobodný, musí byť závislý na Bohu, pretože zdroj našej slobody je u Boha. Tak sa nám tu objavuje závažná otázka: „Ako môže byť v súlade

sloboda človeka s jeho bezpodmienečnou podriadenosťou Stvoriteľovi?“

Niektó môže namietat, že pokiaľ sa človek musí chovať podľa Božej vôle a na základe vedenia Ducha Svätého, je vlastne akousi bábkou, s ktorou Boh manipuluje podľa svojej ľubovôle. Kde teda má svoje miesto ľudská zodpovednosť a sloboda?

Odpovedať na tento argument môžeme vtedy, ak prijmemo za pravdivé to, že čím viac sa človek podriaďuje Bohu, tým viac je slobodnejší. Ešte výraznejšie túto pravdu vyjadríme nasledovne: jediným spôsobom, ktorým môže človek dospieť k pravej slobode, je jeho dôverná poslušnosť voči Bohu. Prečo by to tak malo byť?

1. Poslušnosť voči Bohu nerobí z človeka bábku. Dať sa viesť Božími prikázaniami a vnuknutiami od Ducha Svätého neznamená nič nerobiť. Vytvára to naopak priestor pre uplatnenie našej vlastnej slobody, zodpovednosti a iniciatívy. Avšak uplatňovanie takto vnímanej slobody už nie je chaotické, ani vedené len našimi povrchnými prianiami. Sám Boh ich môže usmerňovať smerom k tomu, čo je pre nás najlepšie. Toto uplatňovanie sa stáva spoluprácou s Božou milosťou, ktorá neutlačuje, nezotročuje, ale naopak – využíva všetky naše prirodzené schopnosti: vôľu, inteligenciu, správny úsudok a pod.

2. Boh je náš Stvoriteľ a v každom okamihu nám dáva život ako slobodným tvorom. On je prameňom našej slobody a čím viac závisíme na ňom, tým viac je táto sloboda bohatšia. Závislosť na druhej ľudskej bytosti nás môže obmedzovať, ale závislosť na Bohu nikdy nie je obmedzením, pretože v ňom, ktorý je nekonečné dobro, nie sú žiadne hranice. Tým jediným, čo nám Boh „zakazuje“ je všetko to, čo nám bráni byť slobodnými, čo bráni našej realizácii ako osôb schopných slobodne milovať, byť milovanými a nachádzať v láske naše šťastie. Jediným obmedzením, ktoré nám Boh ukladá je naše prijať naše

postavenie jeho tvorov. Nemôžeme – pokiaľ nechceme byť nešťastní, robiť nič iného, než to, kvôli čomu sme boli stvorení – teda prijímať a následne dávať lásku.

3. Slobodou nie je, že môžeme uskutočniť každý svoj rozmar, ale aby sa vo mne objavilo to najlepšie, najkrajšie a najhlbšie a aby to už nebolo dusené povrchnejšími vecami: strachom, sebeckým prirúčením k niekomu alebo niečomu, či rôznymi sebaklamami. Podriadenie sa Bohu z nás tento ochromujúci pancier zloží a dá voľnosť tomu, čo je v nás rýdze a autentické. Božia vôľa sa nikdy nestavia proti tomu, čo je v nás dobré: proti túžbe po pravde, po živote, po šťastí a plnosti lásky. Podriadenie sa Bohu totiž prečisťuje veci v našom vnútri, ale nikdy nepotláča hlboké, pozitívne túžby, ktoré v sebe nosíme. Naopak ich posilňuje, usmerňuje a zbavuje nás prekážok, ktoré bránia tomu, aby boli tieto túžby uskutočnené.

4. Skúsenosť mnohých ľudí potvrdzuje, že ten, kto sa snaží opravdivo žiť s Pánom a necháva sa viesť jeho slovom, postupne zakusuje stále väčší pocit slobody. Srdce takto zameraného človeka sa nezviera, nedusí, ale práve naopak – uvoľňuje a rozširuje sa stále viac. Boh je nekonečná láska, nie je v ňom nič úzkoprsého, obmedzeného, ale všetko v ňom je veľkorysé a prekypujúce hojnosťou. Duša, ktorá kráča s Bohom sa cíti slobodná, nemusí sa báť, že ju niečo, alebo niekto ovláda. Ona vie, že je jej všetko podriadené, pretože všetko prispieva k jej prosperite – priaznivé i nepriaznivé okolnosti, dobro rovnako ako zlo. Cíti, že jej všetko patrí, lebo je Božou dcérou, že ju nič nemôže obmedzovať, pretože jej patrí sám neobmedzený Boh. Nič ju nepodmieňuje, ale koná vždy to, čo chce, pretože tým čo chce je milovať a to je vždy v jej moci. Nič ju nemôže od Boha odlúčiť. Cíti, že aj keby bola vo väzení, bude rovnako šťastná, pretože žiadna moc na svete jej nemôže Boha vziať.

5. Všetko nakoniec záleží na tom, ako sa stavíme k Bohu. Rozpor medzi našou slobodou a Božou vôľou sa vyrieši vtedy, keď sa náš vzťah k Bohu stane vzťahom lásky. Ved' tí, ktorí sa milujú, slobodne a ochotne zjednocujú svoje vôle, stávajú sa závislými jeden na druhom a čím viac sú prepojení a na sebe závislí, tým viac sú šťastnejší a slobodnejší. Dospievajúcemu mladému človekovi vadí, že je závislý na svojej matke a otcovi, táto závislosť ho ťaží, radšej by nikoho nepotreboval. Ale malé dieťa svojou závislosťou na rodičoch vôbec netrpí, pretože táto závislosť znamená výmenu lásky – vo všetkom čo dieťa dostáva od svojich rodičov, dostáva vlastne ich lásku, prijíma ju a chce na ňu odpovedať svojou láskou. Tou chce akoby splácať všetko, čo dostáva a prejavuje ju jednoducho radosťou z prijímania.

6. Ak teda chceme, aby sa stratili zdanlivé rozpory medzi Božou vôľou a našou slobodou, musíme prosiť Ducha Svätého o milosť väčšej lásky k Bohu. Milovať Boha je tým najnáročnejším, čo môžeme konať, ale súčasne i tým najmenej obmedzujúcim. Milovať Boha vlastne nie je žiadne obmedzenie, pretože je to nekonečné šťastie. Ak však opustíme túto perspektívu lásky tým, že dopustíme, aby sa náš vzťah s Bohom stal vzťahom pána a sluhy, tak sa problém Božej vôle a našej slobody stane skutočne neriešiteľným. Len láska dokáže preklenúť rozpor medzi dvoma slobodami, len láska umožňuje dvom slobodám, aby sa dobrovoľne spojili. Milovať znamená dobrovoľne stratiť svoju slobodu, ale táto strata je nakoniec vzájomným ziskom, pretože nám dáva druhého a nás dáva druhým. Milovať Boha znamená stratiť seba, aby sme tak nakoniec v ňom našli seba samých. Tu na 100% platí to, čo hovorí Ježiš: „Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho.“

BEZ DOTÁCIÍ SA DAJÚ REALIZOVAŤ LEN MALÉ PROJEKTY

Ľahko sa hovorí, ale ťažšie je niečo vybudovať. To, čo sa páči mne, nemusí sa páčiť druhému, ale verte tomu, že to býva aj opačne. Nedá sa vždy všetko hneď a zaraz vybudovať. Obec má obmedzené finančné možnosti. Je to ako v každej domácnosti. Vždy si musíme zvoliť priority,

čo a kedy budeme budovať. Peniaze chýbajú v rodinách, ale aj rozpočet obce je značne ochudobnený. Dobré vieme, že bez rôznych dotácií nie je možné v obci realizovať veľké investičné akcie. Tento rok dotácie boli do značnej miery obmedzené a niektoré granty zrušené. V médiách stále počúvame, ako sa nečerpajú eurofondy. Treba počúvať veľmi pozorne a v prvom rade si pozrieť podmienky, za akých sa môže obec do jednotlivých výziev zapojiť. Je tam veľa obmedzení a podmienok, ktoré je potrebné splniť. Väčšina výziev je pre naše podmienky nepoužiteľná. Jeden z problémov v obci je s miestnymi komunikáciami. Plne si to uvedomujeme. Je potrebné budovať a opravovať ich.

Vybudovať asfaltovú cestu tam, kde sa budú stavať nové rodinné domy, je utópia. Sú to zbytočne vyhodené peniaze. Každý by na stavbu rád doviezol všetok materiál na jedenkrát. Nákladné autá chodia preto preťažené a miestne komunikácie takúto záťaž neunesú. Pri stavbách rodinných domov dochádza k najväčšiemu poškodeniu ciest. Ďalej by sme mali brať ohľad aj na tých, ktorí budú stavať po nás. Oplotenie si postavíme na hranicu pozemku a ďalší, kto bude stavať neskôr, bude mať problém prejsť po tri a pol metrovej ceste. Je to nezodpovedné voči druhým. Budme ohľaduplní voči ostatným. Každý chceme bývať v tejto malebnej dedinke. Tri a pol metrovú cestu je aj veľký problém spevniť.

To z toho dôvodu, lebo každé osobné, no hlavne nákladné auto chodí po jednej a tej istej kolaji. Stred ostáva stále nespevnený a dochádza k jeho vytláčaniu. Keby sme každý popri svojom pozemku ponechali metrový pás na miestnu komunikáciu, nákladné autá by striedavo chodili po celej ceste. Takto by sa aj celá cesta postupne spevňovala. Terajšie miestne komunikácie sa snažíme postupne spevňovať a vytvrdiť kamenivom alebo asfaltovou drťou. No v prvom rade ich treba odvodniť. Lebo voda je ich veľký nepriateľ. Toto sa postupne snažíme zabezpečiť vlastnými silami pomocou vlastnoručne vyrobených žlabov a obecných chlapov. Samozrejme, veľkým prínosom je vždy aj vaša pomoc.

CELOPLOŠNÉ TESTOVANIE

Testovanie u nás prebehlo v poriadku, všetko sa nám podarilo zorganizovať podľa stanovených požiadaviek. Ľudia prichádzali do odberných miest podľa súpisných čísel a v piatok do 15.00 h iba obyvatelia od 60 rokov nahor. Samozrejme, tí, ktorí nemohli, tak za dodržania všetkých protiepidemiologických

opatrení mohli ísť, keď im to vyhovovalo, len aby sa netvorili dlhé rady, čo sa nám aj disciplinovanosťou obyvateľov podarilo zabezpečiť. Bolo potrebné vykonať dezinfekciu odberného miesta, v tomto nám pomohli OZS cez Igora Janckulíka, ktorý zabezpečil dezinfekciu bezplatne. Celý tím u nás prítomných zdra-

votníkov, vojakov a policajtov bol skvelý, hlavne „zdravotníci“, to boli ľudia na správnom mieste a neskutočne vzdelaní, teda aspoň tí, ktorých sme mali v Pribiši. Takýto ľudia si zaslúžia úctu a uznanie nielen z našej strany, ale aj zo strany štátu. Záujem o testovanie bol u občanov značný. Zo 425 zapísaných ľudí prišlo asi 380. Možno by som odporučil, aby sa každý testoval vo svojom trvalom bydlisku a aby v tom bydlisku vznikol adekvátny počet odberných miest.

Vychádzam z poznatku, že testovanie kdekoľvek vyvolalo obrovskú migráciu ľudí a to predsa v momentálnej situácii nechceme. Samozrejme, že príprava a priebeh testovania mali aj menšie nedokonalosti, ale všetko sa dialo a skúšalo po prvýkrát, takže sme ich ako predstavitelia samosprávy museli v spolupráci s OS SR vyriešiť. Veď sme predsa starostovia a musíme sa o občanov starať.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Najstarší obyvateľ:
Emil Ďaďo

Najstaršia obyvateľka:
Klementína Brieniková

Narodení od 1. 7. 2020
do 10. 12. 2020:
Mária Mikulajová
Zara Gogová

Rodičom bábätiak srdečne gratulujeme a prajeme veľa zdravíčka a Božieho požehnania.

NOVÝ RIGOL

Obci ostali betónové odvodňovacie tvárnice, rozhodla sa ich preto využiť aj na odvodnenie štátnej cesty. Úsek, ktorý urobila, je vlastne zákruta. V lete väčšinou krajnica tohto úseku zarástla trávou a opticky sa zúžila cesta. Zároveň tam počas dlhšie trvajúcich dažďov tiekla po ceste voda zo Zhorelísk i samotná voda z cesty. Starosta Rastislav

Suroviak oslovil na spoluprácu slovenskú správu ciest, ktorá prisľúbila doasfaltovanie cesty ku odvodňovacím žľabom. Priestor a zákruta sa po úpravách opticky zväčšili, voda je odvedená. Opäť to obec zvládla svojpomocne pomocou obecných pracovníkov. „Aj týmto im chcem opäť poďakovať za prácu, ktorú odvádzajú pre našu obec,“ povedal starosta.

OPRAVA PRIESPUSTU

Priepust v lokalite Pod zráz bol už dlhodobo v nevyhovujúcom stave. Prepadávala sa mreža a hrozilo aj poškodenie spodnej časti áut, ktoré tadiaľ prechádzajú.

Keď sa dokončila úprava a štrkovanie cesty ku Jánovi, pustila sa obec do opravy zničeného priepustu. Vybudovala sa nová záchytná šachta, priepust sa zatrubnil a vyššie sa osadili pevné liatinové odvodňovacie žľaby. Následne ho obecní pracovníci spevnili betónom a navrch položili vrstvu asfaltu. Od novej záchytnéj šachty uložili niekoľko veľkých odvodňovacích žľabov. Týmto žľabmi chce obec vyložiť celý úsek, popri ceste ku domu so súpisným číslom 153, no musí si ich v zime vyrobiť, pretože to boli posledné kusy, ktoré ešte mala.

KOMPOSTOVANÍM NA KUCHYNSKÝ ODPAD

Od prvého januára musia domácnosti a s nimi aj samosprávy zbierať kuchynský odpad.

Pribiš dostal viacero ponúk na zber a odvoz takéhoto odpadu, no navýšilo by to poplatok za komunálny odpad aj o tridsať percent.

Vývoz kuchynského odpadu jednej 1100-litrovej nádoby každý druhý týždeň totiž stojí 200 eur ročne. Vývoz by sa konal každé dva týždne, otázne je, ako by sa tento odpad správal v nádobách počas horúcich letných dní, a kde by boli nádoby umiestnené.

Preto sa vedenie obce zhodlo na tom, že najlepším riešením bude,

aby sa každá domácnosť zbavovala kuchynského odpadu kompostovaním.

Obec sa aj v tejto súvislosti bude opätovne uchádzať o dotáciu na nákup kompostérov.

Kompostér si však môže každá domácnosť kúpiť aj sama, nie je to veľká finančná položka, prípadne si ho šikovní majstri dokážu zhotoviť z dreva.

Postupy na výrobu kompostérov i zásady kompostovania sa dajú nájsť na internete.

Súčasťou platby za komunálny odpad bude čestné vyhlásenie zástupcu domácnosti, že kompostuje.

Čo patrí do nádoby na kuchynský odpad?

- šupky zo zeleniny a ovocia,
- vaječné a orechové škrupiny,
- starý chlieb a pečivo,
- zvyšky jedla,
- zvyšky z kávy a čaju,
- mäso, ryby, mliečne výrobky, vajcia,
- potraviny po záručnej dobe,
- tekuté zložky bioodpadu (polievka, omáčka).

Čo nepatrí do nádoby na kuchynský odpad?

- použitý jedlý olej a tuk,
- zelený odpad zo záhrad (tráva, listie..),
- triedené zložky komunálneho odpadu,
- cigaretové ohorky,
- stavebný odpad,
- uhynuté zvieratá,
- plienky,
- sáčky z vysávača.

ČÍM VIAC TRIEDIME, O TO MENEJ PLATÍME

Už niekoľko rokov sa obci darí udržiavať poplatok za komunálny odpad na rovnakej úrovni - 14 eur za osobu na rok. Pribiš má jeden z najnižších poplatkov na dolnej Orave. Viacerí sa ma často pýtajú, čo budete mať za to, keď ušetríte na konci roku

žetóny, pretože poctivo separujete. Odpoveď je jednoduchá - aj vďaka vášmu poctivému separovaniu a zabezpečeniu niekoľkých ráznych krokov vo vývoze komunálneho odpadu, dlhodobo nezvyšujeme poplatok za komunálny odpad. Oproti

ostatným obciam na dolnej Orave ho máme nižší o päť až desať eur. Toto je vaša odmena. Verím, že vás to povzbudí a budete ešte viac separovať a triediť komunálny odpad, pretože tento postup sa javí zatiaľ ako jediná schodná cesta. Dúfam, že to mo-

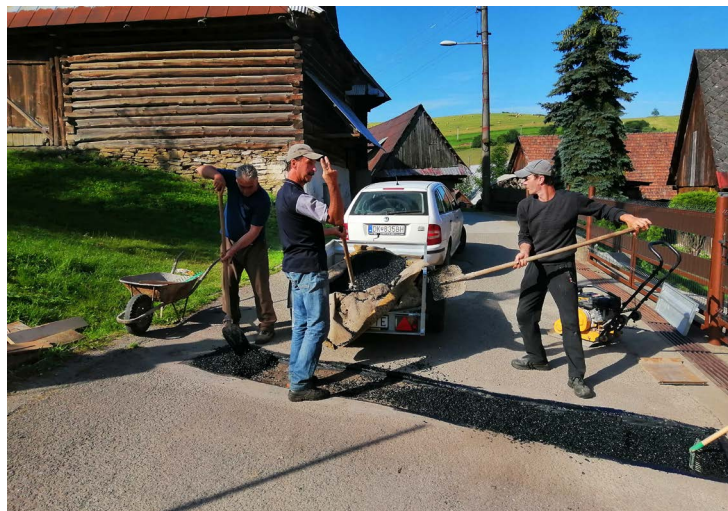
tivuje aj tých obyvateľov, ktorí ešte stále separujú menej. Verím, že sa nám podarí vybudovať v našej obci plnohodnotný zberný dvor, čím ešte viac zvýšime separáciu a triedenie.

Rastislav Suroviak

DROBNÉ STAVEBNÉ PRÁCE

Aj počas pandémie obec robí potrebnú údržbu v dedine. Robí tak najmä s pomocou obecných zamestnancov. V uplynulom období majú za sebou asfaltovanie výtčkov na miestnych komunikáciách, opravy podmočenej cesty v bučine, ktorú chce samospráva na budúci rok vyasfaltovať.

Chlapi dokončili cestu ku Jánovi vyštrkovaním v spolupráci s urbánskym pozemkovým spoločenstvom a Pasienským a pozemkovým spoločenstvom Davčovka. Opravili podmočennú cestu v lokalite Pod Leština, neustále pracujú na odvodňovaní ciest a budovaní rigolov okolo miestnych komunikácií.

NAPRIEK PANDÉMII SA NA SENIOROV NEZABUDLO

Pribiš každoročne organizuje stretnutie dôchodcov, počas ktorého si uctí seniorov krátkym kultúrnym programom, pohostením a darčekom.

Tento rok však do toho významne zasiahla koronakríza. Neodradila nás však od toho, aby sme potešili dôchodcov

malým darčekom.

Veľmi nám pri tom pomohli šikovní škôlkari, ktorí pre našich dedkov a babky vyrobili takmer sto pozdravov.

Veríme, že takto o rok sa všetci zdraví spolu stretne v kultúrnom dome na spoločnom posedení.

ŠKÔLKARI MAJÚ PLNO NOVÝCH ZÁŽITKOV

Vstup do materskej školy je prvým detským krokom do kolektívu. Druhý septembrový deň prešlo dverami našej materskej školy sedemnást' detí, medzi nimi aj malí škôlkari - začiatocníci. Pevne sa držali maminej rúčky, slzičky stekali po líčkach, ale netrvalo to dlho. Najstarší škôlkari - predškôláci sa hneď o nich začali zaujímať, podávať im hračky, vtiahli ich do detského sveta, aby im bolo veselo. Nový školský rok začala aj pani učiteľka Dominika Kostrošová, deťom známa, lebo je z Pribiša.

Naši škôlkari sú veľmi šikovní, všetko ich zaujíma, všade chcú byť, veľa skúsiť a tak sme začali od začiatku pracovať. Jeseň je predsa pani bohatá - na úrodu, na prácu, aj na krásne zážitky vo farebnej prírode. Všetci máme radi jabĺčka, ale treba ich poberať. Pani Helenka Fajberová mala plný strom krásnych žltých jabĺčok. Boli sme na prechádzke pri ich dome a spýtali sme sa, či jej môžeme pomôcť jabĺčka obrať a poukladať do debničiek. Privítala nás s otvorenou náručou a pustili sme sa do roboty. Keď sme obrali jablká, vraj má ešte aj burgyňu v záhrade a to bola zábava - vytahovať burgyňu a ešte sa pokotúľať po zemi. Skúšali sme to ako v rozprávke Dedko ťahal repu. Čižmičky, tepláčky zablatené, deti šťastné, burgyňa vytiahnutá! Odmena za prácu bola bohatá - plný košík jabĺčok.

Zdravie je veľmi dôležité a základom je zdravá výživa, kde patrí ovocie a zelenina. Pripravovali sme rôzne ovocné a zeleninové šaláty, z ktorých si mohli rodičia vybrať a ochutnať, keď prišli pre deti do škôlky. Je nám ľúto, že sme si spolu nemohli posediť pri bohatom prestretom stole, ako to robíme každý rok.

Pani učiteľka Dominika mala dobrú úrodu kapusty a tak sme s deťmi kapustu narezali, pripravili sme si cviklu, soľ, ko-

reniny do kapusty a už len natlačiť do súdka. Obliekli sme si "fertuchy", umyli deťom nôžky a tlačenie kapusty sa mohlo začať. To bola radosť veľká - pre veľkú. Naše predškôlčky si pri tlačením spievali, bolo nám veru veselo. Oteckov sme poprosili, aby s deťmi zhotovili búdky alebo krmidlá pre vtáčiky. Ďakujeme im, ale aj starým otcom, že sa do tejto akcie zapojili. V našom Búdкове si už vtáčiky pochutnávajú na slnečnici a my ich z diaľky spoza stromov sledujeme, každý deň im slnečnicu dosypame. Požiarnu zbrojnicu máme blízko a deti chceli vedieť a vidieť, čo je v nej. Veliteľ hasičov v Pribiši Jozef Cengel bol veľmi ochotný, všetko deťom poukázal, vysvetlil a za škôlkou im predviedol, ako sa hasí veľkou hadicou. Deti si vyskúšali hasičské oblečenie, mohli si posediť v hasičskom aute.

Jesenný vietor nám privial telegram, kde nás prosí Šarkan o pomoc. Zablúdl nad Pribišom, aby sme ho prišli hľadať. Šarkana sme našli až pri Troch sosnách a ešte sme našli aj poklad. Kde? Neprezradíme!

Čas nám rýchlo beží a už sme si s radosťou pripravovali básničky a pesničky pre Svätého Mikuláša. Niekde dáva Mikuláš darčeky deťom do čižmičiek, v škôlke zložil svoj čarovný veľký kôš pod stromček. Ďakujeme ujovi Milanovi Greifovi, že stromček priniesol na peknom stojane a my sme si ho vyzdobili. Vo veľkom mikulášskom koši si deti okrem sladkosti našli aj odrážadlá. Ďakujeme Ondrejovi Suroviakovi, že pomohol Mikulášovi naplniť čarovný kôš.

Po Mikulášovi príde Ježiško. Privítajme ho s radosťou, takou, ako prežívajú detské srdcia, keď majú pri sebe teplú dlaň, pohladenie, lásku.

Prajeme vám pokoj na duši, radosť v srdci, zdravie v tele.

Šťastný rok 2021 vám prajú deti, pani učiteľky Dominika, Renáta a teta Lucka.

ŠPORT ZASIAHLA PANDÉMIA

Koronakrízu je cítiť všade. Inak tomu nie je ani v športe. Minulý ročník futbalovej 6. ligy dospelých 2019/2020 sa ani neodohral a celý sa anuloval.

Takisto sa neuskutočnil tradičný turnaj v stolnom tenise, ktorý každoročne organizujeme. Aj naša obec prišla počas minulého roku o množstvo športových zážitkov a spoločných stretnutí. Je niekedy veľmi ťažké pochopiť význam športu bez divákov, hlavne u nás na dedine.

Dedinské športy ani nezarábajú z reklám ani nie sú inak ziskové.

Proste, ľudia na dedine robia šport pre tých, ktorým naozaj patrí - pre ľudí a pre divákov. Avšak situácia je taká, aká je a my ju musíme rešpektovať. Kvôli nášmu zdraviu, zdraviu našich najbližších a vlastne kvôli zdraviu nás všetkých.

Ani jesenná časť futbalu sa v našej obci nedohrala.

Posledné dve kolá sa vôbec neodohrali.

Pevne všetci veríme, že sa nám ich podarí dohrať v jarnej časti a športový život v obci sa rozbehne na plné obrátky.

ZO STARÉHO PRIBIŠA

Výstavba bývalej materskej školy.